

۲۰۱۸/۰۲/۱۱

فاروق اعظم

د لور په پیدا کېدو ولي خفه یو؟

نن په فیس بوک کې چا لیکلي و؛ زموږ په سیمه کې چې جینی پیدا سي مور او پلار یې ډیر خفه وي. دا تکلیف زموږ په ټولنه کې عام دی. ما دا لنډه تبصره دلته په همدغه منظور کړیده.

د لور په پیدا کېدو خفه کېدل مور ته تر اسلام د مخه د جاهلیت د زمانې رواج پاته دی. په یو ځای کې چې امن نه وي، دولت او د قانون حاکمیت نه وي او ټولنه د ځنګل په قانون چلیږي، هلته د زورور برخه غټه وي. په چور کې د زورور گټه ده. په ځنګل کې زمری ځکه پاچا دی چې لویې دارې او زورورې مټې لري. په یو بدو یې ټولنه کې خلک زوی غواړي دا ځکه چې سړی تر ښځې په بدن قوي دی او د چور په چاپیریال کې کور ته گټه راوړلای سي. قرآن کریم دغه حالت د جاهلیت د زمانې یو قبیح عمل گڼي او د غندلو په ترڅ کې یې فرمایي: و اذنا بشر أعدمهم بالأنثى، ظل وجهه مسودا و هو كظیم. سورة النحل آیه ۵۸ (او کله چې د لور زېری پر یو چ اوسي نو مخ یې له قهره تور واوړي). او ښځه ملامتوي چې دا عار دې ماته له کومه راوړی. معلومیږي چې مور تراوسه لا د اسلام تعالیم پوره نه دي خپل کړي، ...

خپله یوه کیسه درته کوم. زه یو وخت د پوهنې وزیر وم. د علماء کرامو ډیر قدر و او تلابن دا و چې ټولنه بیله تشدده اصلاح کړو او اسلام خلکو ته په صحیح معنی ورسوو. نو دیني مدارسو او عصري ښوونځیو دواړو ته ه جدي توجه وسوه او په نصاب او منهج کې یې هم ډیر مثبت بدلون راغی. یوه ورځ ملایان راسره ناست و او پر یوه علمي مسئله مو بحث و، چې زما یو پخواني آشنا ملا وویل: زره مې نه غواړي له مجلسه ولاړ سم خو حیا دې وي ښځه مې هلته د سرک پر غاړه گوښه کېښولې ده، ډیره انتظار سوه، باید ورسم. که اجازه راکړئ! ما ورته وویل: اول ولې په مجلس کې دومره ډیر کېښولې؛ تاته تر دغه مجلس د هغې د انتظار ختمول ضرور و. ته باید له هغې معذرت وغواړي، ولو درباندي ټیږل هم وي. زما په خاطر یې وکړه! دوهم دا چې د ښځې د نوم سره دې (حیا دې وي) ولې وویل؟ هغه وویل: ښځه بعضې اوقات چټله وي. حیض و نفاس ته یې اشاره و. هغه وویل: دا (د حیا دې وي) اصطلاح زموږ خواته عامه ده. وروسته ما ټول مخاطب کړل او ورته ومي وویل: هغه چاته چې الله (ج) او د هغه رسول (ص) اوچت مقام او عزت ورکړیدی، مور یې په کوم حق توهینوو؟ و لقد کرمانا بني آدم (صدق الله لعظیم). نر او ښځې دواړو ته یو ډول خطاب دی او د پوښتنې په ورځ به مور ته په یوه نظر کتل کيږي؛ داځکه قرآن کریم نر او ښځه یو ډول خپلو مکلفیتونو ته متوجه کړيدي (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ

تِ وَالْحَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا (سورت الأحزاب، آیه ۳۵).

زه او ته چې محکمه او اسمان پیژنو لمونځ به کوو؛ په ولاری به یی کوو. که نه، په ناستی به یی کوو. که نه په پروتې او حتی د سترگو په اشارو به یی کوو. چې ترڅو مو سد په سر کې وي، له لمانځه نه خلاصیرو. خو د بنځي چې محضې مزاج خراب سي، لمونځ ورته معاف دی، روژه همداسي ده. ته یی نه سي خورلای چې په سفر کې نه یی او یا شدید ناروغ نه یی. خو د هغې که مزاج خراب وو روژه ورته معطل ده؛ که اولاد یی په ن س وو او ور باندې تکلیف و، خورل ورته روادې؛ که اولاد یی پر تي و او پر خپل یا د کوچني پر صحت ویر یده ورته معاف ده.

او چې هر وخت یی بیا حالت سم وو قضایي دې راوگرځوي. مور او تاسې ته دغه امتیازات یوه نسته...

ختم

